

det ærede Medlem fra Møen (Bojfen) fremkom med; thi den høitærede Minister kan ikke ved denne Lov faae flere Officerer i Kapitainsklassen eller faae flere Premierlieutenanter, end han allerede har efter Loven, og heller ikke færre ganske vist. Følgelig vil Pensionernes Størrelse blive væsentlig den samme, enten han faar sin Forfremmelsesorden efter det nye Forslag eller efter den bestaaende Ordning; jeg ser i det Mindste ikke rettere. — Jeg skal med disse Betragtninger ogsaa anbefale, at denne Sag gaaar til Udvalg.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomsen: Jeg skal være meget kort overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), idet jeg kun skal udtale, at naar han betragtede de Oplysninger jeg fremsatte her angaaende den megen Udvalgstid og det lidet virkelig præsterende Arbejde vedrørende Hærrevisionen, som en Selobekjendelse fra min Side, idet han mente, at jeg, paa Grund af, at jeg havde været Minister, havde Medansvar for Folkethingets pressede Arbejde, da har han taget fuldstændig feil. Mine Ord havde aldeles ingen Adresse; jeg kunde meget godt have givet dem Adresse, men jeg vilde det ikke, fordi jeg tror, at det er nok her i Salen at nævne Fakta til ærede Medlemmers Overveelse, men mindre henigtsmæssigt at føre Debatten ind i en Retning, som overordentlig let kan komme over i Nærheden af det Personlige. Naar det ærede Medlem troede det rigtigt overfor mig at anvende den modsatte Fremgangsmaade, og at give Debatten en lidt personlig Karakter, skal jeg indskrænke mig til at sige, at, dersom det ærede Medlem virkelig tør lægge Haanden paa Hjertet og sige, at han i de forløbne Aar med mere Aldor og mere Varme end jeg har søgt at arbejde paa vort Forsvarsvæsens Fremme, saa skal jeg erkjende hans Berettigelse til at rette Bebrejdelse til mig, og saa skal han ogsaa faae Svar; men tør han ikke det, saa turde det være bedst for ham ikke at gaa paa Glatts.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Berg: Det ærede Medlem siger, at han gav ikke sine Udtalelser Adresse. Jeg gad nok spørge, om ikke ethvert Medlem i denne Sal, efter at det ærede Medlem havde taget sit Udgangspunkt fra Udtalelserne af det ærede Medlem for Prestø Amts 6te Valgkreds (Bojfen), vidste, hvilken Adresse han gav sine Udtalelser, nemlig den samme, som er givet fra det Partis Side, hvortil han hører, ikke blot her men Landet over, nemlig at vi have forjort vort Forsvarsvæsen. Naar jeg gav det en personlig Adresse, var det tilbvisse ikke mere direkte til det ærede Medlem, der en kort Tid har været Minister her, end til alle hans Efterfølgere, thi det er gaaet paa samme Maade hele Eiden, men jeg vender det netop om, at de ærede Herrer kunne nok med Varme føle for deres Sag; men de skulle ogsaa vide, at der skal Enighed og Overenskomst til for at komme frem. I den Henseende havde de imidlertid intet Hensyn taget til Folkethinget, saa lidt som de havde taget det andre Henseende.

Vajer: Jeg kan ikke ganske undlade at berøre det Spørgsmaal, som er kommet frem her, nemlig Hensynet til Folkenebningen, thi jeg tror, at jeg maa stille mig saaledes til ethvert Forslag, der kommer frem paa dette Omraade, at hvis det kan lede i den Retning, skal jeg støtte det, ellers ikke. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) tog til Gjennemgang, hvad det er fremkommet fra min ærede Nabo tilhøre (Bojfen), som viste, at den samvittigste Militz havde været prøvet i 1871. Det ærede Medlem fra Selsingør (Thomsen) sagde nemlig, at han kunde have Lust til at forfølge dette nærmere og talte navnlig om, hvad den Overkommenderende ved denne Leilighed havde dømt. Jeg antager, at det ærede Medlem derved sagde til General Hertog, som den Gang var Overkommenderende. Det træffer sig saa heldigt, at jeg har et Uddrag af den Rapport ved Haanden, som Generalen indgav til Forbundsraadet efter dette Felttog i Januar og Februar 1871, og det maa være mig tilladt at oplæse nogle ganske faa Linier deraf. Han skrev til Forbundsraadet: „Alle Mand fra Divisionsgeneralen til den menige Soldat fattede Enillingens Aldor, og de tilbøvs meget anstrengende Marscher og Strabadser blev gennemførte med en Offervillighed, som er til Ære for Officerer og Mandstab og fortjener al mulig Anerkjendelse, samtidigt med, at dette bibringer den glædelige Over-